

**SEBRANÉ SPISY, DIL
X: RODINY
A RODINKY**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649365357

Sebrané spisy, díl X: Rodiny a rodinky by Ignát Herrmann

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

IGNÁT HERRMANN

**SEBRANÉ SPISY, DIL
X: RODINY
A RODINKY**

SEBRANÉ SPISY

IGNÁTA HERRMANNA

DÍL X.

RODINY A RODINKY.

PG
5038
H. 12
1909
2006 15

V PRAZE.

NAKLADATEL F. TOPIČ KNIHKUPEC

1909

RODINY A RODINKY

DROBNÉ VÝJEVY Z PRAŽSKÉHO ŽIVOTA.

MAFSA.

IGNÁT HERRMANN.

V PRAZE.

NAKLADATEL F. TOPIČ KNIHKUPEC

1903.

PRÁVO PŘEKŁADU DO VŠECH JAZYKŮ A VŠECHNA PRÁVA
VŮBEC VYJRAZUJE SI AUTOR.

TISKEM »UNIE« V PRAZE.

Své ženě

Hermině

V září 1909.

I. H.

Opravy nejrušivějších nedopatření při tisku:

- Na str. 23. 4. řád. shora místo sporoval stůj zpozoroval.
50. 4. „ zdoła „ obeznámeného stůj obeznalého.
74. 3. „ shora po slovech je-li třeba sluší přidati jeho.
78. 10. „ „ místo Sadová stůj Sádová.
137. 12. „ zdoła „ zatajil dech stůj dech zatajil.
140. 1. „ shora „ Ona stůj ona.
„ 2. „ „ po slovech v tom sluší přidati okamžiku.
144. 10. „ „ místo posředni stůj prostředni.
230. 14. „ zdoła po slově výrazem sluší přidati vždy.
234. 13. „ shora místo kterou jí stůj kterou jí.
235. 9. „ „ místo na lavičce stůj na pěšince.
252. 11. „ „ místo před námi stůj před vámi.

Chybičky drobnější račiž si čtenář sám opraviti.

V domě za branou.

Vzpomínka z mladosti.

(Psáno r. 1899, otištěno ve „Zlaté Praze“ v listopadu 1900.)

Nechybí mnoho do třiceti let, kdy jsem byl poprvé obyvatelem „České Kalifornie“, jak jsme říkali tomu milému předměstí pražskému, tehda vznikajícímu. V překotném ruchu, jakým vyrůstalo z půdy, i ve zdánlivé a namoze skutečné nesoustavnosti jeho vývoje bylo věru cosi amerického. Vidoucímu a sledujícímu, která domů přes noc přibývá, vždy mi bezděky připadalo, že podobným asi způsobem vyrůstají města na dalekém západě za oceánem.

Hle, tu do nedávna vlnilo se pole žitné nebo pšeničné, jehož zlatými stébly promodrávaly skromné chrpy, v němž se níže skrýval růžový koukol a nad jehož hladinu tyčily se pyšně kalichy planoucího vlčího máku jak ohnivé jazyky. Obilná pole, kam oko dohlédlo, ničím nerušená, zlaté plochy, vonící chlebem a účinkující tak tišivě a konejšivě na mysl, znavenou a rozháranou denním chvatem života pražského.

Zašli jste po několika nedělích anebo jenom dnech v ta místa, a tu z čerstvého strniště, kde vítr ještě nedávno zmítal mořem vyzrálých klasů, trčelo rudé zdivo kteréhosi prozíravého podnikatele, „vyhnané“ již do druhého, do třetího patra.

Dům! Dům bez ulice, bez chodníku, dům jako hřib vyrostlý po dešti, dům, k němuž se krácelo po mezi a kterýž za deštivého počasí vůbec nebyl přístupný.

Pak po nedělích zdvihl se kdesi na opačné straně obzoru dům druhý, hodně vzdálený prvního, a zas po nedělích vyskočil daleko jinde třetí -- čtvrtý. Neznalci, lidé prosti podnikavého ducha, počítající opatrně skrovné groše své v kapsách, vrtěli nad tím hlavou. Jaká to podivná spekulace, stavěti domy v polích! Kdo tam bude bydlet? Vypadaly tak dobrodružně tyto střízlivé zděné boudy, jako zbloudilci, a za večerního soumraku tak pustě, zádušně, nehostinně.

Avšak lidé odborníci, spekulanti s vlastními a mnohem častěji s cizími penězi dobře tušili, že ta půda tají v sobě zlato. Rozkupovali všemi směry pole, a když poslední úroda s nich byla odvezena, nakopáno v nich jam na vápno, naveno na ně cihel a trámů — a osamělých, roztroušených domů přibývalo. Jako bez plánů, jako bez určitého směru — a trvalo pak skutečně léta, než se vyplnily všechny mezery, než srostly domy bokem k boku, v těžké, hmotné „bloky“, a než utvořily pevné řady ulic a čela náměstí.